

י"ב כחמס קס"ד פס"ה

אחרי שקראתי חלק מקונטרס הסתם והשגות ב"ע לנ"ל וכתבתי לכתב מה שהסתייגתי על
הקונטרס באתי לכתוב גם העתי, עם אצט הקונטרס והעתי.
בהקדמה לקונטרס הביא מספר לשון שכתב שיש צורך בזה ללמד המעשה בעת שיבצע
שם ההלכות הללו יסודותם בהר"י קודש ל"ס וא"ע ונא רעים ולאו יושבי וכו'
שכנים חושבים שכל רב ומורה רובא מחדש ופוסק בעניינים אלו אלא כפי
מה שסוטה על פנתו ללי מקור וגם ס' פסקים א"ל וס' זה באה לל' הקונטרס
לחלק והביא כמה סתירות מתוך הספר שהוא כעצמו הביא סתירות בלי חתם
והאמת הוא לעצמי שא"ע שלא ציינתי כ"כ לספר לנ"ל כנסה ישל פסק בדבריו
שהבי משימת הספר הוא חסד מאן יאמא כנסה לתי אפשרות שהר"י הנה
פריים שהוצא לספר ס' והוצא לרשם הם בלי מקור או שהמקור שהביא הם
רק אחרי סדרות שאומרים שהמקור מלשום להקלוע וס' זה הוא פסל
שהביא מהסכתות בדפנות צד צדו ללדים של היום אין מופץ פניה
שהביא מל' או מל' וכו' שהביא בדורות הקודמים אלא שכל אולי
הביא הוא להביא לפריצות ולהרחיב צורה באופנים אחרים ולחלש שם
אחרי מדין שאפשר להיות מנוסה לעצמה ולחיות פרט מאופ ללדים
במחזים מאופ ולכן אי אפשר להביא ^{מחזות} חזון מל' שם ^{כ"ד} רק אפשר
להבין עמוסרל השר שיש פריים האמרים מתחת הריצות וא"י
ל' מקור מסורס.

אבל אם כל זה באתי לעובר כמה מהפסוקים ל' בקונטרס הזה כיצד
ע"ס ר"ג מחברי קונטרסים כוונתם על עניינים שנוגעים לעצמם ואינם
אין מל' בהם לפעמים זה לחזק ענין שכלי פסק המעשה הוא ענין ולל'ם
איצט העם ולפעמים יש לו נצי עות פרטיות או כספיות במשכונה לאסור
או להתיר אחרי שקראתי את הקונטרס כמה פעמים וקברתי ל' גבירות
שנוקת המחבר הוא עלולת לל' כחשם כסון שלי וזה מתח טעמים בפניו
השון ל' עות אקרא על זה בהמשך ולעיתו המאמר רוצה לעזור נצח קופסה
בן שסור וקלל ל' הציבור בקורת משה מסני וין מי יושא לל' באמת

באמצע הקטע והחסירות שנתק בריש פגרו ונחלשם שנתק רבין
 בענין הולד ופגרו מן הקום לפרש מענין בן אדם מהשלא היה יכול אל
 הביאם פגרו' אלם ולא הנק' למה צרכים להשלים המחדר שהחסיר חל
 מהפגרים בקורא ער מאת אנשים ואם שלא עיניו בחרור אלם מוזן מאור
 אך ששטות כזה יכנס עיפוס ביד מי שחושש מקובל קלס ופגרו מאור
 בענין לקיטת בגד אפוס ולם רשמי מולד הקונטרס פול חוש שיפועם
 מתקדם תש כנס קפוצות ופאט לאסור בגד אפוס וגם אין בפרק עם סבת
 ברת' שכן היה החינוך אפי' בבית ספר היוקר מוצרים באחריות אלפין
 שבאים שנה

ע"כ נראה לי שפיקוד פגרים אל נוקמים חוש כאילו המחדר דאם להקלובם
 בספר אלם ומהדר (והחדר בהקפעה שאין כן צפיה) ומתוך חשש שא
 יפוס ביד לזים גם כפאזהשם הקונטרס לם בריך להיות עם תיקון פגרים כאלם

הערתו עם גופו של פגרים חנה מתוך בקונטרס להחלק לראות והיה עיניו עדין במקומות
 בענין בגד אפוס-הביא מפרש אלם שהביא מהנהג בפרות כי היה פגד אפוס כן אהיה
 חשייה להביא בוקר דהות לריש ברבנות וכו' ומתוך מה נראה ברור דהנהג ללבוש בגד חוש
 כאשר אין האדם חשוף להיות לבוש בגד כזה דמיון התקבלת ויש בו ממש פרוצות וגם' סג
 אם הנקיס' לפרד' כ"י ו"ל ורשי פירש דבר בלתי היה בגד חשוף שהיה מעורר ופגרו
 ופג' להסתיר בו ולכן קנה בגד זה של פריצות מעליה אלם אפס פגרו לא נחשבות
 לשי' כלם וגם אין מוכרח פיקר פג' לבוש חשא לא באה אלם לבוש מהו נכסות ואלם
 קרן פג' שאלו' ע"כ פגרי הקונטרס אפס מה שכתב אל הקום פגד זה לשי' וגם פגרי' אל
 נחשו פגרי' שי' אין נכון ע' מנהג' ו"ל ולנשי נסיה בענין שהפריצות היה שהלכה
 במעבדו שיש לשוק בלא כוסית סתם וקלמה מה שנתק והוא פי' הערך פגרי' דו' ענין
 מיעוט נפס בגד הזה בגופו ויטלף ויש נחש על פני כל האדם גם זה אין נכון
 ע"כ שהפג' הזה מופל' ע' העסקו בגד זה כשמוק פגרי הערך בלתי אפס חוש
 וגם מוזן שהיה פול אפס מתחשג והנהג שהיה ענין פריצות שהתחשג והא

בקרוב אשה ברפיו או בלתי אלא חוג מה שכלל בענין שיפור חיובא דמאן צדיו כחוד
בענין רציו או ליה ו'ע' וקנעם לאמה זו אם מתק או אסור למאן קרם אשה הנקרא
בט"י נסלקו בזה המוסקם ע"י אוצר המוסקם וכו' פכחית מוסק'ם ל'ע' פ'ם אינו אומר
בשה שהיא מנחת וגם אין מביך בעלמ' המזר ולא כזה אומר ולא תמנה מנחה
אין אסור וכו' והלוי גם בעצמו החולקין בזה ו'ע' אם גם ל'ם הזכיר אלשיך
וי' לחלק בין שיפור חי' לקרם מתנתק מתקורו אלא ע"פ שבו פוט' שמו בן דנין
קרם באה ערוה וכלשון בן בראשית שם הוא קרם אשה ברפיו או ליה מראש ל'י
הרהור או לו ולא בענין קרם באה ערוה

והנחה היא איך היא ראויה ~~להלכה~~ מספר עוקצות והנחזה ל'י דיוסק' וגם
בירתי אדם נפ' הש"ס ע"י המספר עם ב' עשרים בל'י ל'ע' ואחר' שהנצי' אומר שהאין
קרם אשה רק שיש עיני שם שאל יזכיר ל'י ערוה

בענין מה שהלא פסק מהש"ס הל' לאסור למאן אשה הנשמת וכו' אסורה ^{מהש"ס}
לכ"א אין חקירה דמה ~~שפסקו~~ מקצת מוסק' מתנין למאן אשה הנשמת חז'
שבמתנין קשים הנשמת וקנעם ל'י קרם בשמיעות ופוט' הוא אם
אין וקנעם ככה י' מתק' אפי' אסורה ב'ח' דהיה תשים וקנעם ככה אלא אפי'
מת' מרים היתה אשה דנועה ופ' דברה בקרם כזה כפי שאל והיה אסור